

Debreceni Ítéltábla

Bhar.III.67/2009/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2009. évi április hó 2. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2008. évi december hó 18. napján kihirdetett 1.Bf.251/2008/7. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

II. r. vádlottat bűnösnek mondja ki 1 rb. társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntetében /Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés/ i s.

A kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésére és a pártfogó felügyeletre vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Mellékbüntetésül 1 (egy) év közügyektől eltiltást szab ki.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 7.200 (hétezer-kétszáz) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

II. r. vádlott személyi igazolványának a száma

I n d o k o l á s :

A Kisvárdai Városi Ügyészség 2007. október 11. napján kelt B.879/2007/5. számú vádiratában a II. r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt, a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett garázdaság büntetével, a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntetével, a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző, s aszerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett könnyű testi sértés

vétségével, valamint a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének kísérletével vádolta.

A Kisvárdai Városi Bíróság a 2008. január 3. napján kelt 1.B.338/2007/4. számú ítéletével a II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki garázdaság büntettében, mint tártstettest, súlyos testi sértés büntettében, mint tártstettest, könnyű testi sértés vétségében, mint tártstettest, valamint súlyos testi sértés büntettének kísérletében, ezért őt halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 10 hónapi börtön-büntetésre és 1 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

Ezen ítélet ellen a II. r. vádlott felmentés végett jelentett be fellebbezést, amelyet a másodfokú tárgyaláson annyiban egészített ki, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának a felfüggesztését kérte. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság az 1.Bf.251/2008/7. sorszámú 2008. december 18. napján kelt ítéletével az első fokú ítéletet megváltoztatta akként, hogy a II. r. vádlottat a tártstettesként elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt emelt vád alól felmentette, mellőzte a bűnösségének kimondását a tártstettesként elkövetett könnyű testi sértés vétségében, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, valamint megállapította, hogy a vádlott pártfogó felügyelet alatt áll, továbbá kötelezte a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére is. Egyebekben az első fokú ítéletet a II. r. vádlottal szemben helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség jelentett be fellebbezést a II. r. vádlott tártstettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettének vádja alóli felmentése miatt, ezen cselekményben való bűnösségének a megállapítása, a büntetésének a súlyosítása és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az ügyész fellebbezését fenntartotta.

A II. r. vádlott a másodfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

A Debreceni Ítéltábla a Be. 385. §-a folytán alkalmazandó Be. 393. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta felül a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárással együtt a Be. 387. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróságok a büntetőeljárás törvényben előírtakat maradéktalanul megtartották.

A másodfokú eljárás során felmerült II. r. vádlott elmeállapota megvizsgálásának a szükségessége az általa bemutatott betegségeit igazoló orvosi dokumentumok alapján. A másodfokú bíróság a vádlott elmeállapotának megvizsgálására igazságügyi elme-orvosszakértőket rendelt ki, az általuk elkészített véleményt a bizonyítás anyagává tette. Ennek eredményeként a tényállást kiegészítette, továbbá helyesbítette az ítélet 9. oldal alulról a 2. bekezdését azzal, hogy nem ...t, hanem ...t bántalmazták az ott leírt módon.

Ezen másodfokú bíróság által kiegészített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a határozatát e tényállásra alapította a Be. 388. § (1) bekezdése szerint, s azt csupán a II. r. vádlott nyilvános ülésen tett azon nyilatkozatával egészíti ki, hogy 2008. karácsonya előtt megszületett tizedik, ... utónevű gyermeke, illetve annyi helyesbítést tesz, hogy „a vádlott első ízben 1998. áprilisában állt a Nagykállói Pszichiátriai Kórházban kezelés alatt alkoholfüggőség és epilepszia miatt” (másodfokú ítélet 3. oldal 4. bekezdés).

A másodfokú bíróság indokolását az ítélet táblának két esetben is pontosítani szükséges. Egyrészt tanú csak a sértett sérelmére elkövetett bűncselekménnyel terhelte a II. r. vádlottat (másodfokú ítélet 4. oldal 3. bekezdés), másrészt ... másodfokú bíróság által felhívott tanúvallomásában azt adta elő, hogy „II. r. vádlott egy sörösuveget a földhöz vágott, míg a másikkal a sértettet valószínűleg eltalálta, mert látta, hogy annak szeme vérzik.” (másodfokú ítélet 4. oldal 4. bekezdés).

A másodfokú bíróság a II. r. vádlott társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétségében való bűnössége kimondásának a mellőzésével kapcsolatban kifejtett álláspontját az ítélet tábla mindenben osztja.

Téves jogkövetkeztetést vont le azonban a másodfokú bíróság akkor, amikor úgy találta, hogy a II. r. vádlott nem követte el a súlyos testi sértés büntettét a sértett sérelmére.

A másodfokú bíróság az ítélet 5. oldal 3. bekezdésében hiányosan rögzíti az első fokú bíróság által megállapított tényállást, mivel abból teljes egészében kimaradt az I. r. vádlott ökölütését megelőző cselekménysor, mely szerint: „útközben észrevették a kocsmából korábban eltávozott sértettet, aki mellé érve megálltak, és az I. r., II. r., IV. r. vádlottak a gépkocsiból kiszállva rátámadtak. .. - helyesen - ...t valamelyikük - akinek személyét megállapítani utóbb nem volt lehetséges - hátba rúgta, aki ennek következtében az út menti betonozott árokba esett.” (első fokú ítélet 9. oldal alulról 3. és 2. bekezdések).

A megalapozottan megállapított tényállásból kitűnően tehát mind a három vádlott azonos időpontban, azonos körülmények között egymás cselekményéről tudva, azt észelve bántalmazták a sértettet. Szándékuk egyaránt testi sértés okozására irányult. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a több személy által együttesen elkövetett bántalmazás eredményéért mindegyik résztvevő társtettesként felel, ha szándékegységben cselekedtek, melyre figyelemmel az ítélet tábla bűnösnek mondta ki a II. r. vádlottat a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő sértett sérelmére elkövetett súlyos testi sértés büntettében, mint a Btk. 20. § (2) bekezdése szerinti társtettet.

Az ítélet tábla nem értett egyet a másodfokú bíróság azon döntésével, mellyel a II. r. vádlottal, mint többszörös visszaesővel szemben kiszabott 10 hónapi börtön-büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A II. r. vádlott sokszorosan büntetett előéletű személy, akivel szemben az eddig alkalmazott büntetések a céljukat nem érték el. Utoljára a Kisvárdai Városi Bíróság 2007. március 5. napján ítélte el jogerősen, a jelen ügyben elbírált bűncselekmények halmazát - tekintettel itt a bűnösségi kör ismételt

szélesedésére is - pedig 2007. május 30-án valósította meg. Kétségtelen, hogy újabb gyermekének megszületése okán jelenleg már tíz kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, mely nyomatékos enyhítő körülmény, azonban e körből az ítéletábla mellőzi a másodfokú határozat azon megállapítását, hogy a sértettek a II. r. vádlottnak megbocsátottak, hiszen ilyen nyilatkozatot ... szemben a sértett soha nem tett. Az itt kifejtettek szerint alappal arra következtetni nem lehet, hogy a szabadságvesztés büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető lenne, ezért az ítéletábla a másodfokú bíróság ezen rendelkezését - mint értelemszerűen a pártfogó felügyelettel kapcsolatosat is - mellőzte.

A II. r. vádlott méltatlan a közügyekben való részvételre, ezért az ítéletábla a Btk. 53-54. és 55. §-ai alapján azok gyakorlásától - az első fokú bíróságéval egyezően - 1 évi időtartamra eltiltotta.

Az eddigiekre tekintettel az ítéletábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. §-a (1) bekezdésének alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezése a Be. 398. §-ának (3) bekezdésén alapszik.

Végül az ítéletábla feltüntette a II. r. vádlott személyi igazolványának a számát is.

D e b r e c e n , 2009. évi április hó 2. napján

Dr. Ficsór Gabriella s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó József s.k. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila s.k. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.Bf.251/2008/7. számú ítélete a harmadfokú bíróság ítéletében írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

D e b r e c e n , 2009. évi április hó 2. napján

. Ficsór Gabriella s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
kiadó